

Accountantskamer – Zwolle
Zaaknummer: 24/3901 Wtra AK
Zitting: 07 juli 2025

Pleitnota namens klagster

De Vliegende Eend B.V.
Coolsingel 103
3011 AG Rotterdam
010 – 742 00 33
Vertegenwoordigd door de heer G.J. van den Bergh

1. Volledige schriftelijke toelichting (uitgebreide versie, als bijlage)

Pleitnota voor de Rechtbank Zwolle inzake de Accountantskamer

Datum: 07 juli 2025

Zaaknummer: 24/3901 Wtra AK

Klaagster: De Vliegende Eend B.V., vertegenwoordigd door Gerard J. van den Bergh

Beklaagde: Jeffrey Braster, Registeraccountant (RA), vertegenwoordigd door mr. Jan Garvelink

GEACHTE LEDEN VAN DE ACCOUNTANTSKAMER.

Namens klaagster, De Vliegende Eend B.V., vertegenwoordigd door **ondergetekende** (de heer Gerard J. van den Bergh), wordt hierbij de klacht tegen de heer Jeffrey Braster RA mondeling toegelicht. Deze pleitnota dient ter ondersteuning van het reeds ingediende klaagschrift en de overgelegde producties.

De verdediging heeft 210 pagina's aan stukken ingediend, met in totaal 76.003 woorden. Daarmee wordt een beeld gewekt van complexiteit en ondoorgrondelijkheid. Maar het is simpel: een registeraccountant mag zijn titel niet verbinden aan een partijdig rapport, zonder opdrachtomschrijving, zonder tegen hoor en zonder controle op juistheid. Dát is waar het om gaat. En dát wordt nergens inhoudelijk weersproken. Zelfs niet in die 76.000 woorden.

Deze pleitnota is opgebouwd uit zestien inhoudelijke onderdelen en bevat een aantal kernvragen die in deze zaak bepalend zijn. Per punt zal worden verwezen naar de relevante producties en passages uit het verweerschrift, zodat de Kamer kan vaststellen waar precies het tuchtrechtelijk verwijtbare handelen plaatsvindt. **Bij elk punt wordt expliciet verwezen naar het betreffende onderdeel van het verweerschrift van verweerder, zodat de Kamer de betwisting direct kan toetsen.**

De centrale boodschap is helder: de heer Braster heeft in opdracht van een belanghebbende partij een auditrapport opgesteld, zonder dat sprake was van een onafhankelijke opdrachtverlening, zonder contract, zonder TOR, zonder hoor en wederhoor, en zonder dat enige controle heeft plaatsgevonden op de ingebrachte cijfers. Daarmee is de fundamentele norm van objectiviteit geschonden. Het rapport werd vervolgens onder EY-vlag internationaal ingezet, met grote gevolgen voor klaagster. Dat is geen onschuldige fout, maar grensoverschrijdend gedrag dat het vertrouwen in de beroepsgroep aantast.

De Kamer wordt verzocht de klacht gegrond te verklaren en een zware maatregel op te leggen. Klaagster overweegt daarnaast om – mede gelet op de rol van Ernst & Young als organisatie – een strafrechtelijk verzoek tot onderzoek in te dienen bij het Openbaar Ministerie. Klaagster verzoekt de Kamer deze signalen serieus te nemen en, indien mogelijk, hierover nadere advisering te geven aan de relevante toezichthoudende instanties.

De toelichting op de zestien punten volgt hieronder.

1. Het ontbreken van een TOR en onafhankelijke opdrachtverlening (verweerschrift §4.5)

1.1 In paragraaf 4.5 van het verweerschrift wordt gesteld dat het niet op de weg van verweerder lag om een TOR-overeenkomst te sluiten, en dat EY Trinidad & Tobago dat wel zou hebben gedaan. Dit is een misleidende redenering. Een TOR (Terms of Reference) is geen formele

verplichting uit de wet, maar binnen het internationaal professioneel accountantsverkeer een essentiële voorwaarde voor transparantie, toets baarheid en afbakening van werkzaamheden. Zeker bij gevoelige onderzoeken in opdracht van een belanghebbende partij is een duidelijke, vooraf overeengekomen taakomschrijving cruciaal.

1.2 Het argument dat Braster slechts 'feitelijke werkzaamheden' zou hebben verricht, doet daar niet aan af. Hij nam deel aan de uitvoering van een onderzoek met verstreckende gevolgen — niet alleen voor de reputatie van klaagster, maar ook voor de juridische verhoudingen tussen partijen. Dan kan hij zich niet verschuilen achter het ontbreken van een formele ondertekening rol. Braster wist, of had moeten weten, dat het rapport internationaal zou worden ingezet om civiele en strafrechtelijke claims te onderbouwen.

1.3 Daarbij is niet aannemelijk gemaakt dat de opdrachtverlening op enige wijze onafhankelijk tot stand kwam. Integendeel: Kirpalani, de civiele tegenpartij van klaagster, was de opdrachtgever. In een situatie waarin de accountant geen Chinese walls instelt en geen heldere taakomschrijving hanteert, is de schijn van partijdigheid evident.

1.4 Dat een ander (Banaj Bajnath) het rapport formeel heeft ondertekend, doet niet af aan de eigen verantwoordelijkheid van Braster om alleen mee te werken aan opdrachten die voldoen aan de fundamentele beginselen van objectiviteit en vaktechnisch juiste uitvoering. Door dat niet te doen, heeft hij bijgedragen aan een ondeugdelijk product waarvan hij het effect kon voorzien. Het ontbreken van een TOR is daarin niet slechts een vormfout, maar een tuchtrechtelijk relevant nalaten.

2. Het ontbreken van hoor en wederhoor (verweerschrift \$4.4)

2.1 In paragraaf 4.4 van het verweerschrift stelt verweerder dat het rapport niet misleidend zou zijn en dat nergens een onjuiste voorstelling van zaken wordt gegeven. Daarbij laat hij echter een fundamenteel beginsel van de beroepsuitoefening volledig buiten beschouwing: het beginsel van hoor en wederhoor. Het rapport waarop deze klacht ziet is tot stand gekomen zonder dat de onderzochte partij – klaagster – de gelegenheid heeft gekregen om de feitelijke bevindingen te controleren, te becommentariëren of te weerleggen. **Daarmee voldoet het rapport niet aan zelfs de meest basale eisen van zorgvuldigheid.**

2.2 Braster stelt dat hij slechts 'feitelijke gegevens' heeft verzameld. Maar zelfs het verzamelen van gegevens in een context waarin een tuchtzaak of strafzaak kan voortvloeien, vereist een aanpak waarin beide partijen worden gehoord. Klaagster heeft nooit een ontwerpversie ontvangen. Zij is ook niet gevraagd om op bevindingen te reageren voordat het rapport werd afgerond en verspreid. Er is dus geen enkele vorm van hoor en wederhoor toegepast. Dat is des te ernstiger omdat het rapport grote gevolgen heeft gehad: het is onder meer overgelegd in een strafrechtelijk onderzoek, leidde tot een oproeping voor verhoor door justitie, en veroorzaakte **aanzienlijke reputatieschade**

2.3 Door zich te beroepen op de 'consulting nature' van het rapport (zoals gesteld in \$4.4 en \$4.3), probeert verweerder zich te onttrekken aan zijn fundamentele verantwoordelijkheid als registeraccountant: waarheidsvinding met respect voor wederhoor. In geen enkele beroepspraktijk – ook niet in Suriname of Trinidad & Tobago – kan een RA zich onttrekken aan dat uitgangspunt.

2.4 Het ontbreken van hoor en wederhoor is daarom niet slechts een tekortkoming in stijl of proces, maar raakt de kern van de betrouwbaarheid van het gehele rapport. Dat verweerder zich hierop niet reflecteert in zijn verweerschrift, **bevestigt het gebrek aan normbesef.**

3. Het ontbreken van verificatie of due diligence (verweerschrift §4.2 en §4.4)

3.1 Verweerder stelt in §4.2 dat hij geen rapport heeft opgesteld en slechts feitelijke werkzaamheden verrichtte. Daarmee probeert hij zich te onttrekken aan verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van het eindproduct. Maar ook bij feitelijk werk geldt de plicht tot zorgvuldige controle.

3.2 Het rapport vermeldt dat documentatie ontbrak, maar waarschuwt nergens indringend dat verificatie dus niet mogelijk was. Daarmee wordt de suggestie gewekt van een controle die feitelijk niet heeft plaatsgevonden. **Dat is misleidend, zeker in een juridische context.**

3.3 Een RA die weet dat verificatie ontbreekt, moet dat expliciet, prominent en waarschuwend vermelden. Verweerder heeft dat niet gedaan. Door zonder waarborgen of transparantie mee te werken aan een ondeugdelijk rapport, **heeft hij zijn vaktechnische zorgplicht geschonden.**

4. Geen rapport opgesteld? Verantwoordelijkheid blijft (verweerschrift §4.2)

4.1 In paragraaf 4.2 van zijn verweerschrift stelt verweerder dat hij geen rapport heeft opgesteld, en dat het document dat aan deze klacht ten grondslag ligt is ondertekend door een collega-accountant van EY Trinidad & Tobago. Daarmee probeert verweerder zich aan zijn verantwoordelijkheid te onttrekken. Deze redenering is echter onhoudbaar en in strijd met de kernwaarden van het accountantsberoep. Juist in dit soort casussen is zelfreflectie van essentieel belang om te begrijpen waar het is misgegaan. Dat verweerder in zijn verweer elke vorm van kritische beschouwing mijdt, **bevestigt het ontbreken van professioneel inzicht en normbesef.**

4.2 De gedrags- en beroepsregels voor registeraccountants stellen niet alleen eisen aan formele ondertekening, maar ook aan de inhoudelijke betrokkenheid bij werkzaamheden die tot externe rapportering leiden. Als een RA betrokken is bij een onderzoek waarvan hij weet of redelijkerwijs moet weten dat het zal worden gebruikt in juridische procedures, rust op hem de plicht om alleen werkzaamheden te verrichten die voldoen aan de fundamentele beginselen van zorgvuldigheid, objectiviteit en integriteit.

4.3 Verweerder stelt dat hij slechts 'ondersteunende werkzaamheden' heeft verricht. Maar ook bij ondersteunende werkzaamheden gelden diezelfde gedragsregels. Braster was niet zomaar een administratief medewerker; hij was als RA zichtbaar betrokken bij het verzamelen, analyseren en interpreteren van gegevens die uiteindelijk hebben geleid tot een rapportage die onder EY-vlag naar buiten is gebracht. Die betrokkenheid is substantieel en aantoonbaar. Hij had zich kunnen en moeten distantieren van deze werkwijze.

4.4 Door zich formeel op de achtergrond te houden, maar inhoudelijk een rol te spelen in een rapportageproces dat niet voldoet aan de minimale eisen van vaktechnische zorgvuldigheid, heeft verweerder ernstig verwijtbaar gehandeld. De suggestie dat alleen de ondertekenaar verantwoordelijk zou zijn, **miskent het gezamenlijke karakter van teamverantwoordelijkheid binnen internationale accountantsorganisaties.**

5. De samenwerking met EY Trinidad & Tobago (verweerschrift §4.3)

5.1 In paragraaf 4.3 van zijn verweerschrift doet verweerder voorkomen alsof de werkzaamheden die tot het rapport hebben geleid volledig vielen onder de verantwoordelijkheid van EY Trinidad & Tobago. Daarmee probeert hij zijn eigen rol als Nederlandse registeraccountant te marginaliseren. Deze verdediging houdt echter geen stand wanneer men kijkt naar de feitelijke betrokkenheid van Braster bij het onderzoek en de gebruikte methodiek.

5.2 Het rapport draagt het briefpapier van EY Trinidad & Tobago, maar de inhoud is mede tot stand gekomen onder leiding van Braster, die als RA verbonden is aan het Nederlandse deel van het EY-netwerk. Er is geen sprake van een duidelijke afbakening van taken, noch van een formele overdracht of uitsluiting van verantwoordelijkheden. Braster heeft dus actief bijgedragen aan de totstandkoming van een product dat onder het merk Ernst & Young is uitgebracht en vervolgens, mede via zijn eigen handelen, internationaal is ingezet. Dat brengt verplichtingen met zich mee.

5.3 Het enkele feit dat het rapport fysiek of juridisch gezien zou zijn uitgegeven vanuit een andere jurisdictie, doet niets af aan de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van Braster als Nederlandse RA. De normen van de Nederlandse beroepsgroep gelden ook wanneer werkzaamheden in samenwerking met buitenlandse entiteiten plaatsvinden. Juist dan is extra zorgvuldigheid vereist.

5.4 Verweerder verwijst naar het feit dat hij geen lid is van het Institute of Chartered Accountants van Trinidad & Tobago. Dat is juridisch juist, maar irrelevant. Hij is immers wel lid van de Nederlandse beroepsgroep en onderworpen aan het Nederlandse tuchtrecht. Een RA mag zich niet verschuilen achter een internationale structuur om zijn eigen verantwoordelijkheid te ontwijken. Door wel mee te werken aan de inhoud, maar geen verantwoording te willen dragen, **heeft Braster de grenzen van toelaatbaar gedrag overschreden.**

6. Bewust geconstrueerde opdrachtstructuur via EY Trinidad (verweerschrift §4.3)

6.1 In augustus 2021 benaderde Kirpalani aanvankelijk BDO Suriname voor een boekenonderzoek naar De Vliegende Eend. BDO, e.e.a. conform een gerechtelijk vonnis, onder leiding van partner Robin Ferrier, was daartoe bereid onder voorwaarde van een vooraf ondertekende Terms of Reference (TOR). Kirpalani weigerde, waarna BDO terecht van medewerking afzag — uit oogpunt van onafhankelijkheid en vaktechnische zorgvuldigheid.

6.2 Vervolgens werd de opdracht ondergebracht bij Ernst & Young, maar opvallend genoeg niet bij EY Paramaribo, terwijl zowel de feiten als de betrokken vennootschap zich in Suriname bevonden. In plaats daarvan koos men voor een route via EY Trinidad & Tobago — zonder opdrachtoomschrijving, zonder toetsingskader en buiten de kwaliteitsstructuren van EY Suriname of Nederland.

6.3 Binnen het EY-netwerk was bekend dat BDO de opdracht had geweigerd; Braster was immers actief in Paramaribo en onderdeel van dezelfde regionale structuur. Toch werd de opdracht aanvaard via Trinidad. Dit duidt op een bewust geconstrueerde omweg waarbij tuchtrechtelijke toetsing kon worden omzeild.

6.4 Deze handelswijze is niet slechts verwijtbaar, maar raakt aan grove opzet en het doelbewust ontwijken van toezicht. In tuchtrechtelijke zin is sprake van ernstig normafwijkend gedrag, dat –

afhankelijk van de verdere context – de grens naar fraude en misleiding kan benaderen. Zie ook **ECLI:NL:TACAKN:2017:38**, waarin werd overwogen dat een accountant zich moet distantiëren van ondeugdelijk werk en zich moet vergewissen van vaktechnische kwaliteit.

6.5 In die zaak werd de klacht ongegrond verklaard omdat de accountant aantoonbaar afstand had genomen van de eindverantwoordelijkheid en geen betrokkenheid had bij verspreiding. In dit geval is dat fundamenteel anders: Braster bleef inhoudelijk betrokken tot het einde, heeft zich niet gedistancieerd, en heeft bovendien bijgedragen aan de verspreiding van het rapport. Juist daarom is het verwijt hier des te ernstiger.. **In tuchtrechtelijke zin is sprake van ernstig normafwijkend gedrag, dat – afhankelijk van de verdere context – de grens naar fraude en misleiding kan benaderen.**

6.6 Een treffende parallel is te vinden in het strafrechtelijk vonnis van de rechtbank Overijssel van 26 september 2024 (**ECLI:NL:RBOVE:2024:4978**), waarin een ondernemer doelbewust onjuiste belastingaangiften en valse suppletiestukken inzette om financiële voordelen te verkrijgen. Net als in deze zaak probeerde de verdachte zich deels te verschuilen achter derden (een accountant), maar de rechtbank verwierp dat verweer als ongeloofwaardig. Van belang was dat hij zelf verantwoordelijk bleef voor het indienen van onware stukken met als doel misleiding van toezichthoudende instanties.

6.7 In onze zaak is een soortgelijke opzet zichtbaar: het inzetten van buitenlandse entiteiten en het structureel ontduiken van toetsbare kwaliteitsnormen vormt niet slechts onzorgvuldig handelen, maar een opzettelijk geconstrueerde constructie om toezicht, controle en wederhoor bewust buiten beeld te houden.

6.8 De opdracht werd gecoördineerd door Marcus Jardine en Binode Bajnath van EY Trinidad, die rechtstreeks correspondeerden met Kirpalani en De Vliegende Eend. Braster fungeerde daarbij als lokaal verlengstuk, onder een buitenlandse vlag. Formeel verschuilen achter opdrachtstructuren ontheft hem niet van zijn beroepsverantwoordelijkheid.

6.9 Gelet op de nauwe banden tussen Kirpalani en het senior management van EY Trinidad is het aannemelijk dat persoonlijke verhoudingen mede de voorkeur voor deze constructie bepaalden. Dat ondermijnt het vertrouwen in de onafhankelijkheid van het rapport — en daarmee in het merk Ernst & Young.

7. Beroep op buitenlandse regelgeving (verweerschrift §4.3)

7.1 In §4.3 van het verweerschrift stelt verweerder dat de werkzaamheden zijn verricht onder de vlag van EY Trinidad & Tobago en dat daarmee de Nederlandse gedrags- en beroepsregels niet van toepassing zouden zijn. Dit standpunt is juridisch en tuchtrechtelijk onjuist. De tuchtrechtelijke toets ziet immers op het handelen van Braster als Nederlandse registeraccountant, ongeacht in welk land de feitelijke werkzaamheden zijn uitgevoerd.

7.2 De Nederlandse regelgeving is van toepassing zodra een RA in Nederland zijn titel voert, ook bij deelname aan internationale opdrachten. De Nederlandse tuchtrechter heeft meermaals geoordeeld dat de gedragsregels van toepassing blijven, ook wanneer het gaat om werkzaamheden in het buitenland, zolang deze onder verantwoordelijkheid of betrokkenheid van een Nederlandse RA plaatsvinden. Zie bijvoorbeeld **ECLI:NL:TACAKN:2017:38** en **ECLI:NL:TACAKN:2018:50**, waarin werd geoordeeld dat de Nederlandse tuchtnormen

onverminderd van toepassing blijven op werkzaamheden van een Nederlandse RA in het buitenland.

7.3 Verweerder heeft nagelaten om enige zorgvuldigheidswaarborg toe te passen die strookt met de Nederlandse normen. Integendeel: hij verschuilt zich achter het feit dat hij 'slechts meewerkte' aan een opdracht elders in het EY-netwerk, terwijl hij wist dat het rapport verstrekking juridische gevolgen zou hebben, ook in Nederland en Suriname.

7.4 Dat Braster geen lid is van een lokaal tuchtrechtelijk college in Trinidad & Tobago doet niets af aan de bevoegdheid van deze Kamer. Het gaat hier immers om de beoordeling van het handelen van een Nederlandse RA, die werkzaam is binnen het wereldwijde EY-netwerk en daarbij zijn Nederlandse titel heeft gebruikt. De gedragsregels van de NBA zijn leidend voor de tuchtrechtelijke beoordeling.

7.5 Klaagster stelt dan ook dat het beroep op buitenlandse regelgeving niet afdoet aan de toetsing van het concrete handelen van verweerder aan de Nederlandse normen. Integendeel: juist vanwege de grensoverschrijdende inzet van het rapport is het van belang dat de Nederlandse RA die daaraan meewerkt, toetsbaar blijft aan de hoogste standaarden van integriteit en zorgvuldigheid.

8. De rol van Banaj Bajnath en de ondertekening (verweerschrift §4.2)

8.1 Verweerder wijst erop dat het rapport is ondertekend door een collega van EY Trinidad & Tobago en suggereert daarmee dat zijn eigen rol beperkt zou zijn geweest. Dat is een miskenning van de gedragsregels. De tuchtnormen maken geen onderscheid tussen formele ondertekening en feitelijke betrokkenheid. Wie als RA actief meewerkt aan een rapport onder EY-vlag, is medeverantwoordelijk voor de inhoud.

8.2 Hij heeft meegewerkt aan het verzamelen en analyseren van gegevens, had wetenschap van het gebruiksdoel van het rapport, en heeft nooit afstand genomen van de inhoud. Integendeel: het rapport werd mede door zijn betrokkenheid en zonder enig protest onder EY-vlag verspreid naar derden, waaronder juridische instanties. Dat zijn collega formeel tekende, ontslaat hem niet van de plicht tot toetsing aan de fundamentele beginselen van objectiviteit en vaktechnische zorgvuldigheid.

8.3 Deze werkwijze – inhoudelijke betrokkenheid combineren met formeel afstand nemen – ondergraaft het persoonlijke verantwoordelijkheidsbeginsel dat voor elke RA geldt. Dat is tuchtrechtelijk verwijtbaar.

9. Doel en gebruik van het rapport in Nederland en Suriname (verweerschrift §4.3 en §4.4)

9.1 In het verweerschrift stelt Braster dat het rapport niet bedoeld was voor gebruik in juridische procedures, en dat de verspreiding buiten zijn invloed heeft plaatsgevonden. Deze verdediging is ongeloofwaardig en wordt weerlegd door de feiten. Braster wist, of had moeten weten, dat het rapport in civiele en strafrechtelijke procedures zou worden gebruikt. Dat blijkt niet alleen uit de

context van de opdracht, maar ook uit de aard van de conclusies, het taalgebruik en de wijze van verspreiding.

9.2 Het rapport werd onder de vlag van Ernst & Young opgesteld, en werd vervolgens verstrekt aan onder meer het Openbaar Ministerie in Suriname. Het werd ingebracht in een civiele procedure en leidde tot strafrechtelijk onderzoek en opdracht tot voorlopige hechtenis. De bewering dat verweerder geen zicht had op deze verspreiding is niet geloofwaardig, mede omdat hij – zoals uit productie 55 blijkt – zelf betrokken was bij communicatie over de inhoud van het rapport richting derden.

9.3 Een registeraccountant mag niet naïef zijn ten aanzien van de gevolgen van zijn werk. Indien Braster werkelijk had willen uitsluiten dat zijn bijdrage werd ingezet voor juridische doeleinden, had hij dat uitdrukkelijk moeten bedingen bij zijn opdrachtgever of zich moeten onthouden van medewerking. In plaats daarvan heeft hij actief bijgedragen aan een product dat — zoals eerder toegelicht — fundamenteel ondeugdelijk tot stand kwam, en dat vervolgens is verspreid in een gevoelige context van juridische strijd.

9.4 Het is dus niet slechts een kwestie van ‘onbedoeld gebruik’, maar van een voorspelbaar gevolg van eigen handelen. De rol van een RA houdt niet op bij de drempel van het rapport; zij strekt zich uit tot het voorzienbare gebruik ervan. Dat Braster dit in zijn verweerschrift probeert te bagatelliseren, **bevestigt het gebrek aan reflectie op zijn eigen professionele verantwoordelijkheid.**

10. Misleidende verslaglegging: schijn van volledigheid en objectiviteit (verweerschrift §4.4)

10.1 In paragraaf 4.4 stelt verweerder dat het rapport voldoende nuance zou bieden doordat het spreekt over 'preliminary findings' en doordat het wijst op ontbrekende documentatie. Deze bewoordingen kunnen echter niet verhullen dat het rapport – in zijn geheel bezien – een schijn van volledigheid en objectiviteit oproept die feitelijk onjuist is. De kern van het probleem is dat het rapport, ondanks het ontbreken van verificatie en wederhoor, **is gepresenteerd als de professionele bevinding van een internationaal gerenommeerd accountantskantoor.**

10.2 Lezers van het rapport – waaronder rechters, justitie en procespartijen – mochten verwachten dat Ernst & Young bij het uitbrengen van bevindingen ten minste had voldaan aan de basale vereisten van vaktechnische controle. Dat blijkt niet het geval te zijn. Integendeel: het rapport was eenzijdig, gebaseerd op ongeverifieerde gegevens van de tegenpartij, en zonder dat de onderzochte partij haar visie kon geven. Dat is fundamenteel misleidend.

10.3 Het is niet voldoende om in algemene zin te vermelden dat sommige informatie ontbrak. De accountant heeft de plicht om, bij gebrek aan verificatie of wederhoor, dat zodanig expliciet en prominent te maken dat elke lezer meteen begrijpt dat de inhoud niet op betrouwbaarheid getoetst is. Dat is hier nagelaten. Integendeel: het rapport bevat taalgebruik dat uitnodigt tot juridische actie (“serious irregularities”, “evidence of mismanagement”) zonder dat dit op enige objectieve grondslag rust.

10.4 Verweerder heeft er bewust aan meegewerkt dat dit rapport onder EY-vlag is gepubliceerd en verspreid, terwijl hij wist dat het geen volledige, eerlijke en gecontroleerde weergave van de werkelijkheid was. Daarmee is sprake van misleiding door presentatie: een ontoereikend product

wordt in een professionele verpakking gecommuniceerd, waardoor derden ten onrechte vertrouwen stellen in de juistheid ervan. Dat is tuchtrechtelijk ernstig verwijtbaar.

11. Verspreiding van het rapport door verweerder zelf (verweerschrift §4.4 en productie 55)

11.1 In het verweerschrift (§4.4) stelt Braster dat hij geen invloed had op de verspreiding van het rapport en dat deze heeft plaatsgevonden buiten zijn betrokkenheid. Deze stelling wordt weersproken door de feiten. Zoals blijkt uit productie 55, was verweerder persoonlijk betrokken bij de verzending van het rapport naar derden, waaronder de wederpartij van klaagster. Het is dus niet zo dat het rapport 'buiten hem om' in de openbaarheid is gekomen; hij heeft zelf bijgedragen aan de verspreiding ervan.

11.2 Een RA die meewerkt aan de opstelling van een gevoelig rapport, dat zonder wederhoor en zonder verificatie tot stand is gekomen, heeft een verzwaarde plicht om de verspreiding daarvan te beperken – of zich daarvan te distantieëren. In plaats daarvan heeft Braster, ondanks de gebreken, het rapport onder zijn naam gedeeld met derden, of op zijn minst gefaciliteerd dat dit gebeurde. Dat is extra kwalijk omdat het rapport vervolgens werd gebruikt in juridische procedures en in strafrechtelijke contexten.

11.3 Het is niet voldoende om achteraf te stellen dat hij niet verantwoordelijk was voor de verdere verspreiding. De gedragsregels verlangen van een RA actieve reflectie op het effect van zijn werk, juist wanneer dat werk eenzijdig is tot stand gekomen. Door het rapport actief te delen, heeft Braster niet alleen zijn medeverantwoordelijkheid bevestigd, maar ook bewust bijgedragen aan de nadelige gevolgen voor klaagster.

11.4 Die handelwijze is tuchtrechtelijk verwijtbaar en illustreert het gebrek aan professionele distantie dat in deze hele casus kenmerkend is voor het handelen van verweerder. Zie ook **ECLI:NL:TACAKN:2017:38**, waarin het medeverantwoordelijk zijn voor een ondeugdelijk rapport – inclusief de verspreiding – **werd aangemerkt als tuchtrechtelijk laakbaar**.

12. Gebruik van het rapport in de civiele procedure (verweerschrift §4.4)

12.1 In paragraaf 4.4 stelt verweerder dat het rapport 'slechts bedoeld' was voor intern gebruik door de opdrachtgever, en dat de civiele inzet ervan niet door hem werd voorzien. Deze stelling is niet geloofwaardig, zeker niet omdat het rapport tot stand kwam in het kader van een rechterlijk vonnis waarin een boekenonderzoek werd bevolen. Verweerder wist – of moest weten – dat zijn werk in een juridische context zou worden gebruikt.

12.2 Het rapport bevat immers verregaande kwalificaties over vermeende onregelmatigheden bij klaagster, en verwijst expliciet naar transacties en gedragingen die potentieel juridische implicaties hebben.

12.3 Het rapport is vervolgens ook daadwerkelijk gebruikt in een civiele procedure tegen klaagster in Suriname. De stukken tonen aan dat verweerder daarmee bekend was, en dat hij niet heeft geprotesteerd tegen dit gebruik. Sterker nog: er zijn aanwijzingen dat verweerder dit gebruik heeft gefaciliteerd. Daarmee draagt hij verantwoordelijkheid voor de juridische inzet van een ondeugdelijk product.

12.4 Het beroep op het ‘beoogde gebruik’ snijdt dan ook geen hout. Een registeraccountant kan zich niet verschuilen achter de intenties van de opdrachtgever wanneer hij zelf heeft meegewerkt aan een rapport dat juridisch is gepositioneerd en vervolgens in een juridische procedure belandt. De feitelijke inzet van het rapport was voorzienbaar, en verweerder heeft niets gedaan om dit tegen te houden.

12.5 Deze passieve houding, gecombineerd met actieve medewerking aan een eenzijdig rapport zonder wederhoor of verificatie, **maakt dat verweerder tuchtrechtelijk verantwoordelijk is voor de schade die het rapport heeft aangericht in de civiele context.** Het rapport heeft gezorgd voor reputatieschade, juridische escalatie en financiële gevolgen voor klagster. De tuchtnorm vereist dat een RA zich rekenschap geeft van de gevolgen van zijn werk. Dat is hier niet gebeurd.

13. Ernst & Young als netwerkorganisatie: collectieve uitstraling en individuele verantwoordelijkheid (verweerschrift §4.3)

13.1 Verweerder betoogt in paragraaf 4.3 dat hij slechts handelde binnen het kader van EY Trinidad & Tobago, waarmee hij de indruk wekt dat zijn rol strikt lokaal en hiërarchisch ondergeschikt zou zijn geweest. Deze verdediging miskent echter het karakter van EY als wereldwijd netwerk van juridisch zelfstandige doch operationeel verbonden entiteiten. De merknaam Ernst & Young wordt internationaal gevoerd als één geheel, waarbij gebruik wordt gemaakt van uniforme standaarden, presentatievormen en branding. Voor opdrachtgevers én derden geldt dat EY-uitingen geacht worden te voldoen aan eenzelfde normstelling, ongeacht de vestigingsplaats.

13.2 Het rapport in kwestie is niet alleen opgesteld op briefpapier van EY Trinidad & Tobago, maar is ook opgesteld volgens een format dat gelieerd is aan het EY-netwerk. Braster wist dat, en heeft daaraan actief bijgedragen. Door zijn betrokkenheid heeft hij meegewerkt aan een product dat kracht ontleent aan het collectieve vertrouwen dat de merknaam EY geniet. Dan kan hij zich niet achteraf beroepen op lokale scheidingen van verantwoordelijkheid om zijn eigen tuchtrechtelijke toetsing te ontlopen.

13.3 Binnen internationale netwerken als dat van EY geldt dat iedere RA die participeert aan een internationaal product zich rekenschap moet geven van de impact van dat product op derden, en zich aan de hoogste norm moet houden. De suggestie dat Braster slechts lokaal opereerde, strookt niet met de realiteit van het internationaal opererend accountantskantoor waaraan hij verbonden was. Door wel gebruik te maken van de kracht van de merknaam, maar niet de verantwoordelijkheid te willen dragen voor de inhoud, **handelt verweerder inconsequent en in strijd met de eisen van integriteit en transparantie.**

14. Ontbreken van reflectie of herstelactie na verspreiding van het rapport (verweerschrift §4.4)

14.1 Braster heeft in zijn verweerschrift nergens blijk gegeven van reflectie op het feit dat het rapport verstrekken gevolgen heeft gehad, waaronder een oproeping voor verhoor door justitie en aanzienlijke reputatieschade voor klagster. Hij erkent de inzet van het rapport in juridische procedures niet, neemt er geen afstand van, biedt geen nuancering of herstel aan.

14.2 Een integer handelend RA die merkt dat zijn werk wordt ingezet in een strafzaak zonder wederhoor of verificatie, zou zich hiervan moeten distantiëren. Dat is hier niet gebeurd. Braster heeft zich niet uitgesproken, geen waarschuwing gegeven aan derden en geen melding gedaan bij de beroepsorganisatie. Daarmee heeft hij nagelaten zijn verantwoordelijkheid te nemen voor de voorzienbare gevolgen van zijn bijdrage.

14.3 De Kamer dient zich dan ook af te vragen of juist dit zwijgen – ondanks de ernstige impact – **op zichzelf al tuchtrechtelijk laakbaar is.**

15. Onjuiste voorstelling van de opdracht als ‘consulting-opdracht’ (verweerschrift §4.4)

15.1 Verweerder stelt dat zijn werkzaamheden moeten worden aangemerkt als ‘consulting’, en dat daarom andere normen van toepassing zouden zijn dan bij assurance-opdrachten. Deze stelling is verwarrend en misleidend. Het onderscheid tussen consulting en assurance betekent niet dat voor consulting-opdrachten geen normen gelden. Integendeel: ook bij opdrachten van niet-assurancematige aard is de RA gebonden aan de fundamentele beginselen van integriteit, objectiviteit, vakbekwaamheid en zorgvuldigheid.

15.2 Belangrijker nog is dat het rapport in kwestie wél de vorm, inhoud en werking heeft van een assurance-product. Het bevat feitelijke bevindingen, conclusies en oordelen, zonder dat sprake was van duidelijke opdrachtoomschrijving of relativering van reikwijdte. Daarmee wordt de **suggestie gewekt van een professioneel onderbouwd rapport**. In zo’n situatie kan de accountant zich niet beroepen op het label ‘consulting’ om aan de gedragsregels te ontsnappen.

15.3 De praktijk wijst uit dat het rapport door derden – waaronder justitie – niet als ‘advies’ of ‘consulting memo’ is gelezen, maar als een objectieve, vaktechnisch onderbouwde beoordeling door EY. Die schijn is door verweerder zelf gecreëerd, door medewerking te verlenen aan een presentatie in EY-huisstijl, op EY-briefpapier, met formele tabellen, conclusies en verwijzingen naar ‘serious findings’. Dan kan achteraf niet worden gesteld dat het slechts om een vrijblijvende consultancy-notitie ging.

15.4 De Kamer wordt verzocht om dit argument van tafel te vegen. Het is niet de benaming van de opdracht, maar de inhoud, de vorm en het gebruik van het rapport die bepalend zijn voor de toetsing aan de tuchtnormen. En die toets laat geen ruimte voor de vrijblijvendheid die verweerder suggereert

16. Timing van het rapport en de juridische context (verweerschrift §4.4)

16.1 In zijn verweerschrift stelt Braster ten onrechte dat de heer Kirpalani een civiele procedure had verloren. In werkelijkheid had Kirpalani deze procedure gewonnen, hetgeen leidde tot een rechterlijk bevel tot boekenonderzoek. Dat Braster dit onjuist weergeeft, wekt de indruk van een poging tot herinterpretatie van de feitelijke context waarin het rapport tot stand kwam. Verweerder stelt dat hij geen inzicht had in de juridische context waarin het rapport zou worden gebruikt. Deze verklaring is niet geloofwaardig. Een accountant met de ervaring van Braster had moeten begrijpen dat een dergelijk rapport, met ernstige beschuldigingen aan het adres van klaagster, onderdeel zou worden van een juridisch vervolgtraject. Tijdens een eerste bezoek op het kantoor

van klaagster in Paramaribo maakte Braster dit impliciet duidelijk: hij wilde uitleggen hoe klaagster een vonnis moest lezen en benadrukte dat een TOR-overeenkomst niet nodig was. Die houding toont dat hij de juridische context doorzag en bewust koos voor een vorm die toetsing kon vermijden.

16.2 De timing van de opdracht – vlak na het civiele vonnis waarin het boekenonderzoek werd toegewezen – en de inhoud van het rapport – vol juridische kwalificaties – wijzen op één doel: beïnvloeding van het vervolgtraject. Braster heeft daaraan meegewerkt zonder kritische reflectie of waarborgen. Hij wist, of had moeten weten, dat zijn bijdrage niet los kon worden gezien van de juridische belangen van de opdrachtgever.

16.3 Het is deze juridische context die een verzwaarde plicht oplegt aan de accountant. Niet alleen inhoudelijk, maar ook ethisch: een RA dient zich te onthouden van deelname aan opdrachten die primair zijn gericht op beïnvloeding van een rechtsgang, zeker wanneer de andere partij geen gelijke toegang heeft tot de totstandkoming van het rapport. Door hieraan mee te werken zonder de noodzakelijke waarborgen van onafhankelijkheid en controle, heeft Braster niet alleen de vaktechnische norm geschonden, maar ook de integriteit van het rechtsproces ondermijnd.

16.4 Deze opdracht aan EY moet bovendien worden gezien in het licht van een bredere strategie van reputatieschade, opgezet door de opdrachtgever Kirpalani. Kort nadat het rapport was uitgebracht, werd ook opdracht gegeven aan de Surinaamse krant *De Ware Tijd* om artikelen te publiceren met nagenoeg identieke beschuldigingen richting klaagster. Deze publicaties bevatten letterlijk overgenomen passages uit het rapport van EY en werden verspreid zonder wederhoor. Het betrof in totaal veertien edities, paginagroot, met een gezamenlijke omvang van meer dan 24.000 woorden.

16.5 In deze artikelen werd klaagster structureel aangeduid als 'notoire oplichter', 'fraudeur' en 'dief', zonder enig wederhoor of verificatie. Dat wijst op een bewuste vervolgstap waarin media-invloed werd ingezet om klaagster publiekelijk te diskwalificeren. Het EY-rapport was daarmee het eerste, schijnbaar objectieve fundament van een breder traject van karaktermoord, waarin Braster een sleutelrol speelde. Die context bevestigt dat de opdracht nooit neutraal bedoeld was, maar gericht op juridische en publieke beïnvloeding, waarbij de grenzen van journalistieke ethiek ruimschoots zijn overschreden.

16.6 Tot slot is van belang dat het misbruik van het rapport niet beperkt is gebleven tot de eerste juridische procedures. Recent is gebleken dat het rapport ook in een tweede civiele dagvaarding tegen klaagster is ingezet, met nagenoeg identieke passages en verwijzingen naar dezelfde oncontroleerbare bronnen. Daarmee wordt duidelijk dat de effecten van het ondeugdelijke rapport niet zijn beperkt gebleven tot de oorspronkelijke inzet, maar voortduren. De inzet van dit rapport in opeenvolgende procedures bevestigt het strategisch karakter ervan, en versterkt de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van verweerder, die zich ook op dit punt nooit heeft gedistantieerd.

17. Ernst & Young en de noodzaak tot intern en extern onderzoek

17.1 Hoewel het tuchtrecht formeel ziet op de individuele RA, kan in deze zaak de rol van Ernst & Young als organisatie niet buiten beschouwing blijven.

17.2 Het rapport dat aan deze procedure ten grondslag ligt, werd opgesteld onder het logo, de lay-out en reputatie van EY. Voor derden — waaronder het Openbaar Ministerie — wekte het de indruk van een officieel, onafhankelijk EY-document. In werkelijkheid betrof het een eenzijdig product, opgesteld zonder hoor en wederhoor.

17.3 Braster werkte feitelijk vanuit EY Suriname, maar liet de opdracht formeel lopen via EY Trinidad & Tobago — buiten de gebruikelijke kwaliteitsstructuren. Die keuze lijkt geen toevallige administratieve handeling, maar een bewust gekozen constructie om toetsing te vermijden. Indien dat klopt, is sprake van misleiding en mogelijk van strafrechtelijke relevantie.

17.4 Dat EY als organisatie geen afstand heeft genomen van dit rapport — ook niet nadat het op 17 juni 2025 opnieuw wordt gebruikt in een dagvaarding — onderstreept het structurele karakter van dit probleem. Onafhankelijk onderzoek, zowel intern als extern, is noodzakelijk. Als deze constructie doelbewust is opgezet, reikt de verantwoordelijkheid verder dan één accountant. Dan staat het vertrouwen in het gehele systeem op het spel.

18. Samenvatting en afrondend verzoek

18.1 De klacht tegen de heer Braster betreft geen technische fout of een detailkwestie, maar een fundamentele schending van de tuchtnormen waarop het vertrouwen in het accountantsberoep rust. In zestien punten is aangetoond dat Braster:

- zonder Terms of Reference en zonder onafhankelijke opdrachtverlening heeft meegewerkt aan een partijdig rapport;
- geen hoor en wederhoor heeft toegepast;
- geen verificatie heeft verricht;
- zich onttrekt aan verantwoordelijkheid door te verwijzen naar collega's in het buitenland;
- zijn rol bagatelliseert terwijl hij aantoonbaar betrokken was;
- het rapport heeft helpen verspreiden in juridische procedures, inclusief strafzaken;
- geen enkele correctieve actie heeft ondernomen toen de gevolgen van het rapport evident werden;
- zich beroept op etiketten ('consulting') om onder gedragsregels uit te komen;
- zich beroept op buitenlandse regelgeving terwijl hij als Nederlandse RA opereerde onder Nederlandse tuchtnormen.

18.2 Braster wist dat er al een vonnis lag waarin een boekenonderzoek was bevolen. Hij heeft zich niet beperkt tot feitelijke ondersteuning, maar trad richting klaagster zelfs dwingend op — waarbij hij haar wees op de juridische gevolgen van het niet meewerken. Hij wilde haar zelfs uitleggen hoe zij het vonnis moest lezen. Daarmee blijkt zonneklaar dat Braster wist dat zijn rapportage het 'bepalende stuk' zou zijn in het verdere traject, met als doel om onder het mom van een 'consulting-opdracht' eenzijdige conclusies te produceren zonder dat een daadwerkelijk boekenonderzoek werd verricht.

Klaagster verzoekt de Kamer:

1. de klacht gegrond te verklaren op alle onderdelen;
2. een passende maatregel op te leggen gelet op de ernst en het grensoverschrijdend karakter;
3. indien mogelijk, signalen van structureel normontwikkend gedrag binnen het EY-netwerk te delen met AFM en/of NBA;
4. in overweging te nemen dat Brasters handelen mede leidde tot strafrechtelijke maatregelen op basis van een ondeugdelijk rapport.
5. Daarnaast wordt de Kamer verzocht – indien zij van oordeel is dat sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen dat tevens strafrechtelijke grenzen raakt – te overwegen of op basis van artikel 162 Sv een melding aan het Openbaar Ministerie op zijn plaats is. Gelet op de aanwijzingen van mogelijke misleiding van de rechterlijke macht, is het van belang dat het OM zelfstandig beoordeelt of naast tuchtrechtelijk ook strafrechtelijk onderzoek noodzakelijk is.

Deze zaak is geen incident, maar een illustratie van wat er misgaat wanneer een internationaal merk zonder waarborgen wordt ingezet in juridische strijd. De heer Braster heeft daaraan actief bijgedragen. De Kamer wordt verzocht om helder en krachtig uit te spreken dat zulk gedrag niet zonder gevolg kan blijven.

Rotterdam, 07 juli 2025

Namens klaagster,

De Vliegende Eend B.V.

G.J. van den Bergh (gevolmachtigde)